

РЕШЕНИЕ

№ 216

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7821** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.68 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗД).

Образувано е по жалба на Застрахователно акционерно дружество [фирма], срещу Решение №614 от 02.07.2021г. на Комисията за защита от дискриминация (КЗД) в частта му, в която КЗД е приела следните решения: 1) установява, че [фирма] е извършило дискриминация на Х. В. Д. М. на основата на признак „гражданство“ в нарушение на чл.37, ал.1 от ЗЗД, като му е била предложена застрахователна услуга „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при по-неблагоприятни условия; 2) налага на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лева за извършеното нарушение на чл.37, ал.1 от ЗЗД.

Жалбоподателят Застрахователно акционерно дружество [фирма] обжалва решението изцяло като незаконосъобразно. Жалбоподателят твърди, че не е осъществена дискриминация по признак „гражданство“, тъй като – независимо от това, какво казват служителите на компанията и застрахователния брокер, размерът на застрахователната премия е определен по този начин не защото Х. В. Д. М. е чужденец, а защото е съобразен с утвърдената тарифа на дружеството, която предвижда до 500% завишение от базовата премия за два и повече автомобила, собственост на едно лице. Не е установено лице, което при същите сходни обстоятелства – чуждестранно лице, притежаващо два или повече автомобила, да е получило по-добри условия за сключване на същата застраховка. Сочи, че Х. В. Д. М.

не е претърпял вреди, защото сам се е отказал от предложения договор за застраховка и той не е бил сключен, както и че не е налице отказ от страна на дружеството. Счита, че наложената санкция над минималния размер е необоснована. Заявена е претенция за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита от дискриминация, чрез пълномощника си юрисконсулт М. А. оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки. В частта по отношение на наложената санкция, счита жалбата за недопустима, тъй като дружеството е заплатило санкцията, с което решението е влязло в сила. По отношение на установеното нарушение сочи, че дружеството не е представило доказателства и разумно обяснение за основания за прилагане на завишен размер на премията съгласно условията на тарифата, което съгласно чл.9 от ЗЗД е в негова доказателствена тежест. Претендира възнаграждение за процесуален представител.

Заинтересованата страна Х. В. Д. М., гражданин на Б., чрез пълномощника си адвокат Р. Д., оспорва жалбата по съображенията, изложени от ответника.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Обстоятелството, че наложената имуществена санкция е заплатена, няма отношение към допустимостта на жалбата и не обосновава извод за влизане на административния акт в тази част в сила.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът, след като се запозна с представените по преписката и по делото доказателства, установи от фактическа и от правна страна следното:

Х. В. Д. М. е гражданин на Б., със статут на постоянно пребиващ в България. Той е собственик на лек автомобил марка БМВ, модел 328i, с регистрационен [рег.номер на МПС], видно от представеното Свидетелство за регистрация част I, издадено на 21.02.2017г. Преди това автомобилът е бил собственост на [фирма], като с Договор за продажба на МПС от 14.02.2017г. собствеността върху автомобила е прехвърлена на Х. В. Д. М. като физическо лице. Х. В. Д. М. е собственик и на друг лек автомобил марка С. Ц5 с регистрационен [рег.номер на МПС].

Производството пред КЗД е започнало по жалба на Х. В. Д. М. с оплакване за неравно третиране по признак „гражданство“, осъществено чрез предлагане на финансова услуга сключване на застраховка за гражданска отговорност на автомобилистите при по-неизгодни условия. Х. В. Д. М. е посочил в жалбата, че за периода от 27.01.2016г. до 26.01.2018г. е застраховал гражданската си отговорност във връзка с този автомобил в [фирма], като годишната премия е била 249,70 лева за първата година и 253,20 лева за втората – това обстоятелство се потвърждава от представената справка от информационната система на Гаранционния фонд, Застрахователна полица №BG/23/116000398603 от 22.01.2016г. и Застрахователна полица №BG/23/117000298108 от 17.01.2017г. При отправено запитване за подновяване на застрахователния договор за същия автомобил за следващия период, застрахователят е предложил премия от 1604,10 лева. Представена е електронна кореспонденция от

14.03.2018г. между застрахователния брокер К. С., действащ от името на Х. В. Д. М., и А. Ж., служител в [фирма] на длъжността специалист застрахователна дейност. Служителят А. Ж. е обяснила шесткратното завишение на застрахователната премия с обстоятелството, че лицето е чужденец и нелоялен клиент на дружеството. Със същите мотиви и служител на ЗД [фирма] първоначално е отказал да сключи застраховка за гражданска отговорност, а в последствие е предложил като единствен вариант премия от 4 174,61 лв. След като брокерът е събрал оферти и от други застрахователи, застраховката е сключена със ЗД [фирма] с годишна премия от 304,65 лева. Х. В. Д. М. счита, че е бил третиран неравноправно в сравнение с лицата, които са български граждани. Сочи, че не са налице изчерпателно посочените предпоставки по чл.484, чл.485, чл.490, ал.5 от Кодекса за застраховането за забрана да се сключи задължителната застраховка за гражданска отговорност или да се начислят допълнителни премии. Счита, че предложените условия от [фирма] и [фирма] са на практика отказ да се сключи застраховка за гражданска отговорност на автомобилистите.

Жалбата е подадена и срещу ЗД [фирма], но дококоето предмет на съдебното дело е само жалбата на [фирма], по-нататък ще бъдат обсъждани само обстоятелствата, свързани с действията на [фирма].

Ответникът по жалбата пред КЗД [фирма] е оспорил твърденията на Х. В. Д. М.. Твърди, че искането за подновяване на застраховката за периода от 27.01.2018 до 26.01.2019г. е направено една година след като е изтекъл предишният договор и през това време условията на дружеството са се променили. С решение на Съвета на директорите на дружеството е одобрена нова тарифа за застрахователните премии, в сила от 19.01.2018г., като в т.6.2 за повишен индивидуален риск се предвижда до 500% завишение на базовата премия. Според изложеното в отговора на жалбата до КЗД, поддържано и в жалбата до съда, по отношение на Х. В. Д. М. е приложимо основанието по т.6.2., буква „в“: повишен индивидуален риск е налице за два или повече автомобили от тарифни групи 1.А, 1.Б1 2.1 и 2.2. леки и/или товарни автомобили с обща товароносимост до 3,5 т., собственост на едно юридическо лице.

КЗД е осигурила равни възможности на страните да изложат становищата си и да ангажират доказателства. Не са допуснати нарушения на процедурните правила. В заседанието на 24.01.2019г. на [фирма] е указано, че съгласно чл.9 от ЗЗД носи доказателствена тежест да установи, че не е извършено нарушение. В това заседание на КЗД Х. В. Д. М. е представил електронна кореспонденция от 08.01.2018г. с А. Ж., служител в [фирма], която предлага отново застраховка с 500% завишена годишна премия за автомобила марка С. Ц5 с регистрационен [рег.номер на МПС] с обяснението, че „завишението е сложено за чуждестранно лице по преценка на ЦУ“.

Техническите данни на автомобилите се установяват от представените свидетелства за регистрация и застрахователни полици, което позволява те да бъдат класифицирани по тарифата на застрахователното дружество. Във връзка с това, изводите на КЗД за липса на доказателства за характеристиките и собствеността на автомобилите, са необосновани. Лекият автомобил БМВ е с обем на двигателя 2800 куб.см. и попада в тарифна група 1А – леки автомобили на физически лица, т.1.9.с базова премия 248,24 лв. Лекият автомобил С. е с обем на двигателя 2179 куб.см. и попада в тарифна група 1.А, т.1.7. с базова премия 226,89лв.

За да е осъществена пряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗД, лицето трябва да е по-неблагоприятно третирано на основата на някои от признаците,

посочени в ал.1 – в случая „гражданство“, отколкото е било или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

Разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗЗД определя като дискриминация и отказа от предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на стоки или услуги от по-ниско качество или при по-неблагоприятни условия, на основата на признаците по чл. 4, ал. 1.

В изложените твърдения в жалбата до КЗД, подкрепени от представената електронна кореспонденция със служителя на застрахователното дружество, се съдържат достатъчно данни, от които може да се направи извод *prima facie* за извършена дискриминация спрямо Х. В. Д. М.. Съгласно разпоредбата на чл.9 от ЗЗД това поставя доказателствената тежест върху [фирма], както правилно е указано от КЗД. Съответно, застрахователното дружество е длъжно да представи доказателства, че третира чуждия гражданин еднакво с лицата с българско гражданство, като следва да посочи лица в сравнимо сходно положение. Това не е направено. Позоваването на т.б.2., буква „в“ от тарифата за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, утвърдена от управителните органи на дружеството, е неотнормено, тъй като това основание е приложимо по отношение на юридическите лица. По делото не са представени доказателства за автомобили, които да са собственост на едно и също юридическо лице, което да е свързано капиталово и чрез органите на управление с Х. В. Д. М.. В този смисъл изводът на КЗД за липса на доказателства за приложимост на завишението по т.б.2., буква „в“ от тарифата е правилен.

Не се установяват основания за завишение на базовата премия. Предвид това и неоспорените изказвания на служителя на застрахователното дружество, обективирани в разменената електронна кореспонденция, повторени буквално няколко месеца по-късно във връзка със застраховката на втория автомобил, КЗД е приела, че е осъществена дискриминация от [фирма] по отношение на Х. В. Д. М. в нарушение на чл.37, ал.1 от ЗЗД. КЗД не посочва конкретно коя от двете хипотези по чл.37, ал.1 приема за нарушена – отказ да се предостави услуга или предоставяне на услуга при по-неблагоприятни условия, от което следва, че е достигнала до извод за нарушение и на двете хипотези. Предвид драстично неблагоприятните условия и манифестираното дискриминационно отношение от служителя на застрахователното дружество, на практика е целен резултат, при който чуждият гражданин сам да се откаже от ползването на услугата, а това е равнозначно на отказ да се предостави услугата.

Изводите на КЗД са в съответствие с установените факти и с материално-правните разпоредби на закона. Имуществената санкция е наложена в размерите по чл.80, ал.2 от ЗЗД - от 250 до 2500 лв, и е по-близо до минималната санкция. Предвид икономическата дейност, която извършва застрахователното дружество, санкцията не е в прекомерен размер и възраженията срещу нея са неоснователни.

По изложените съображения жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските са в тежест на жалбоподателя, който следва да заплати на Комисията за защита от дискриминация възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева съгласно чл.24 от наредбата за

заплащане на правната помощ, приложима във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК и чл.144 от АПК.

Заинтересованата страна не претендира разноси, поради което такива не следва да им се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.1 от АПК
Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Застрахователно акционерно дружество [фирма], срещу Решение №614 от 02.07.2021г. на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество [фирма] да заплати на Комисията за защита от дискриминация разноси в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: